

[Aage Frandsen.]

anmodningen ikke kunne efterkommes, idet det ville være brud på de forudsætninger, under hvilke egnsudviklingsstøtten blev givet.

Senere har den nuværende handelsminister på baggrund af et tilsvarende spørgsmål den 22. marts 1974 imødekommet anmodningen, sådan at egnsudviklingsstøttede virksomheder i fremtiden vil blive offentligt kendt.

Denne udvikling med større åbenhed omkring egnsudviklingsstøtten, som giver mulighed for bedre at kunne kontrollere, om støtten er givet rigtigt ud, hilser socialistisk folkeparti med glæde.

Der er dog fortsat en række forhold vedrørende egnsudviklingsstøtten, som socialistisk folkeparti mener bør ændres. Derfor har socialistisk folkeparti stillet forslag om ændring i egnsudviklingsloven. Forslaget tager først og fremmest sigte på at gøre egnsudviklingen til en støtte til beskæftigelsen og ikke til erhvervslivet. Derfor ønsker socialistisk folkeparti, at egnsudviklingen placeres under arbejdsministeren i stedet for under handelsministeren. Endvidere at egnsudviklingsrådet samtidig ændres, sådan at LO kommer til at vælge halvdel og arbejdsministeren den anden halvdel for på denne måde at markere, at egnsudviklingen er en sag, som primært vedrører samfundet og fagbevægelsen.

Socialistisk folkeparti ønsker endvidere, at den lokale indflydelse på egnsudviklingsmidlernes placering øges ved, at de amter, der især modtager egnsudviklingsstøtte, alle bliver repræsenteret i egnsudviklingsrådet, og ved at lokale egnsudviklingsråd får indflydelse på midlernes placering.

For socialistisk folkeparti er det også afgørende, at lønmodtagerne i de egnsudviklingsstøttede virksomheder får indflydelse på de økonomiske dispositioner i de pågældende virksomheder og får indsigt i de pågældende virksomheders økonomiske forhold.

Endelig ønsker socialistisk folkeparti, at de virksomheder, der modtager egnsudviklingsstøtte, samtidig indgå en overenskomst med de implicerede fagforeninger for på denne måde at sikre, at virksomhederne overholder de normale forhold, som er på ar-

bejdsmarkedet, og som er aftalt mellem fagbevægelsen og Arbejdsgiverforeningen.

Der er her i landet ikke tale om organisationstvang, men når det drejer sig om virksomheder, der modtager støtte fra det offentlige, må det også være rimeligt, at det offentlige stiller krav om, at de pågældende virksomheder opfylder de krav, som svarer til det normale på arbejdsmarkedet, dvs. at de pågældende virksomheder har overenskomst med de implicerede fagforeninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Birgit Fjelde (CD) til udenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre i den vedvarende væbnede konflikt mellem den kurdiske minoritet og Iraks magthavere?“
(Spm. nr. 106).

Skriftlig begrundelse.

Danmark har igennem flere år støttet trængte minoritetsgrupper andre steder i verden, og det må synes rimeligt, at Danmark i lighed med Sverige øver en indsats i dette område, så et folkemord forhindres.

Det befrygtes, at omkring 750.000 kurdere i løbet af vinteren bliver tvunget til at forlade deres retmæssige hjem i de kurdiske bjerge med spinkelt håb om at finde midlertidigt husly i flygtningelejre i Iran.

Situationen må vurderes som kritisk for kurderne. En talsmand for kurderne har for nylig udtalt, at de har brug for mad, klæder, telte og medicin. Det er et spørgsmål om liv og død. De kan umuligt magte problemerne alene, og de har derfor bedt de internationale hjælpeorganisationer om støtte. Men indtil nu har de kun fået hjælp fra Holland, Sverige og Iran. Det er desværre ikke nok.

Netop på baggrund af Iraks støtte til PLO-bevægelsen synes Iraks forfølgelse af en minoritetsgruppe urimelig og dobbeltmoralisk.

Birgit Fjelde (CD):

Danmark og resten af verden har for nylig været magtesløse vidner til, at en